

București, 7 octombrie 2015

Mai multe organizații cer ministrului Educației să protejeze drepturile familiei în fața celor care vor să impună „educație sexuală” obligatorie. SCRISOARE DESCHISĂ

- Comunicat de presă -

Un grup de asociații ale societății civile, majoritatea având ca principal obiectiv protecția familiei, a remis ministrului Educației și altor organisme și instituții guvernamentale cu competențe în domeniul sănătății publice și al educației o nouă scrisoare deschisă, cu privire la presiunile exercitate de anumite grupuri și organizații pentru introducerea în școlile publice a așa-numitei „educații sexuale”. Semnatarii, printre care Alianța Familiilor din România, Asociația Părinți pentru Ora de Religie, Asociația Familiilor Catolice, Asociația „Familia Tradițională” și diferite filiale ale asociațiilor Pro-vita, atrag atenția că **părinții sunt complet ignorați din disputa publică, și că în favoarea „educației sexuale” se pronunță în general organizații ideologice, care se luptă și pentru desființarea orei de religie, vădind astfel o agendă clară.**

Prezența în grupul de presiune a asociațiilor „minorităților sexuale”, ale ateorilor militanți sau feminismului radical, de extrema stângă, pune în gardă cu privire la agenda acestui demers, motivat de dorința de a produce mutații sociale profunde. „Sexualitatea reprezintă o predispoziție naturală ce poate fi ușor instrumentalizată și ideologizată; sub controlul unor interese străine, ea devine distructivă. Unica autoritate care poate aprecia corect interesul copilului, nevoile și gradul acestuia de dezvoltare emoțională și psiho-fizică, pentru a-i furniza informații despre viața intimă și de familie, este părintele.” Chiar dacă unii părinți nu pot sau nu vor să facă acest lucru, nu avem niciun motiv pentru a abandona responsabilitatea „în mâna unor persoane dubioase,” mai consideră semnatarii scrisorii.

De altfel, obligativitatea „educației sexuale” nu poate fi impusă decât cu încălcarea drepturilor parentale, garantate de Constituție și de tratate internaționale, subliniază semnatarii: „Legislația drepturilor omului nu a intenționat niciodată să acorde Statului putere prin uzurparea autorității părinților. Interpretările contrare sunt forțate de cercuri ideologice care manifestă interes în pervertirea viitoarelor generații, iar acest deziderat este cel mai bine servit lipsind de putere părinții și luând controlul școlilor.”

Totodată semnatarii scrisorii apreciază că **viziunea despre sexualitate promovată de susținătorii educației sexuale este profund nocivă și distorsionată, punând la egalitate căsătoria cu concubinajul, homosexualitatea cu sexualitatea conformă naturii umane, avortul cu nașterea de copii.**

Se mai amintește că există deja un curs opțional de educație pentru sănătate, care poate fi studiat de orice elev, la cererea părinților. Acesta cuprinde și un capitol de sănătatea reproducerii.

Scrisoare deschisă către ministrul Educației:

Părinții sunt cei mai buni educatori ai copiilor în materie de viață intimă și de familie

Dlui ministru al Educației, Sorin Mihai Cîmpeanu

CC: Ministerului Sănătății; Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice; Ministerului pentru Dialog Social; Comisiei pentru Sănătate și Familie și Comisiei de Învățământ din Camera Deputaților; Comisiei pentru Muncă, Familie și Protecție Socială, Comisiei pentru Învățământ, Știință, Tineret și Sport și Comisiei pentru Sănătate Publică din Senatul României; Școlii Naționale de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București; Institutul de Științe ale Educației; Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

Domnule Ministru,

De câțva timp, voci numeroase dar nerepresentative din societatea civilă solicită periodic și insistent introducerea în materia obligatorie de studiu în școlile publice a disciplinei „educație sexuală”¹. După cum știți, subiectul este de prim interes și pentru noi, ca dovadă memoriile anterioare remise ministerului Educației, indiferent dacă am reacționat cu prilejuri precum cel menționat mai sus sau dacă inițiativa dialogului cu dumneavoastră ne-a aparținut. Nu dorim să reluăm argumentația, expusă anterior, privind eșecul „educației sexuale” acolo unde ea este practică. Repetăm doar **concluzia**, anume că „educația sexuală” nu și-a atins scopurile declarate întrucât pleacă de la premise complet greșite în abordarea sexualității, considerată un simplu act „mecanic” din care trebuie eliminate conotațiile moral-etice. Ca atare, o astfel de materie nu își are locul în programa școlară.²

În prezenta scrisoare dorim în schimb să accentuăm faptul că **în mult discutata și spinoasa ecuație a „educației sexuale” în școli există o parte ignorată de cei care susțin această materie: părinții.**

¹ Ultimul apel „urgent” în acest sens a fost făcut în data de 25 septembrie, sub forma unei scrisori semnată de 67 de ONG-uri <http://www.hotnews.ro/stiri-esential-20451688-apel-pentru-introducerea-educatiei-sexuale-scoli-adresat-ministerului-educatiei-pest-60-ong-uri.htm>

² Cea mai recentă analiză a „Studenti pentru Viață” ne scutește de nevoia de a insista <http://studentipentruviata.ro/2015/09/sustinem-educatia-pentru-familie-nu-educatia-sexuala/>

Și nu pentru că ei nu ar fi interesați de problema în discuție, ci pentru că în jurul acestui subiect nu a existat niciodată o dezbatere publică, solicitarea introducerii „educației sexuale” fiind exclusiv un subiect pus în scenă - cu crescânde accente de bâlci - de interese private, reprezentate prin ONG-uri care nu au avut și nu au cea mai mică intenție de a lua în considerare părerile sau opțiunile părinților.

În campaniile pro-educație sexuală părinții lipsesc sau, dacă li se dă atenție este doar pentru a li se comunica, pe un ton savant, că nu sunt abilitați să își educe propriii copii cu privire la chestiunile de sexualitate, deoarece... nu au cunoștințe experte în materie de sexualitate. Din fericire, spectacolul vulgar³, cu chiloți și prezervative întinse pe sfoară, montat luni 28 septembrie 2015 în fața sediului Ministerului pe care îl conduceți de susținătorii „Coaliția pentru Egalitate de Gen”, lămurește cine sunt „experții” și în ce constă „expertiza” celor care contestă capacitățile părinților!

Ne permitem să reamintim, domnule ministru, că, legal vorbind, **drepturile părinților în alegerea educației pentru copiii a căror răspundere le revine se numără printre drepturile fundamentale ale omului⁴. Mult invocatele „drepturi sexuale și reproductive”, care ar servi ca suport legal demersului pro-„educație sexuală”, în schimb, NU⁵. De unde rezultă așadar obligația pe care statul român ar avea-o de a include în curiculă o materie predată într-un mod care promovează practici sexuale imorale, un stil de viață promiscuu și plin de riscuri pentru sănătatea și viața copiilor?**

Legislația drepturilor omului nu a intenționat niciodată să acorde Statului putere prin uzurparea autorității părinților. Interpretările contrare sunt forțate de cercuri ideologice care manifestă interes în pervertirea viitoarelor generații, iar acest deziderat este cel mai bine servit lipsind de putere părinții și luând controlul școlilor. Nici măcar nu este o noutate, la scara istoriei. Lenin spunea: „Dați-mi un copil de 8 ani și vă garantez că va fi bolșevic toată viața”, iar expresia „Când un oponent declară: nu voi fi de partea ta, eu îi răspund calm: Copilul tău deja ne aparține” îi este atribuită lui Hitler⁶.

³ <http://www.activenews.ro/stiri-educatie/Cine-si-in-numele-cui-cere-educatie-sexuala-in-scoli-fluturand-chiloti-in-public-125145>

⁴ Extrase din textele tratatelor privitoare la drepturile părinților în asigurarea educației copiilor lor: <http://provitabucuresti.ro/docs/argument/drepturile-parintilor-educatia-copiilor.pdf> Intervenția exterioară sub forma unui set de cunoștințe care formează moral copilul într-un alt sens decât cel convingerilor părinților reprezintă o ingerință în acest drept fundamental.

⁵ *Standardele Organizației Mondiale a Sănătății privind educația sexuală în Europa*, menționate doar ca notă de subsol, șmecherește, de cele 67 de ONG-uri în „apelul urgent” din 25 septembrie, sunt simple recomandări. La nivelul Uniunii Europene, educația și sănătatea sunt domenii de competență exclusivă a statelor membre.

⁶ Din discursul din 6 noiembrie 1933, citat în William L. Shirer, “Education in the Third Reich,” ch. 8, *The Rise and Fall of the Third Reich* (1959).

De altfel, promotorii „educației sexuale” „uită” să menționeze că există deja un opțional intitulat „educație pentru sănătate”, care cuprinde și un capitol de sexualitate și care poate fi solicitat de părinți, dacă aceștia apreciază ca potrivit.

Un alt aspect demn de semnalat este acela că, în urmă cu câțiva ani, cadrul legal privind protecția drepturilor copilului a fost ajustat cu o prevedere destinată a conferi protecție împotriva uneia din cele mai agresive și distrugătoare pericole: **pornografia**⁷. Legiuitorul a identificat corect faptul că disponibilitatea fără opreliști a pornografiei online este o mare amenințare pentru copii. Din păcate însă, firavele încercări de a traduce **în practică** acest drept au eșuat. Două propuneri legislative⁸ care vizau restricționarea accesului minorilor la website-urile pornografice au fost respinse de către Parlament pe motiv că ar fi inaplicabile și ineficiente. Deși este adevărat că ele erau deficitare, vă rugăm să remarcați faptul că **unii dintre susținătorii vehemenți ai „educației sexuale”, care își motivează demersurile prin supra-saturarea cu informații despre sexualitate a canalelor de comunicare s-au opus, în timpul dezbaterilor, adoptării propunerilor legislative, pe motiv că deficiențele din acestea ar fi dus la limitarea libertății de expresie!**⁹ Cu alte cuvinte, ei susțin indirect răspândirea acestei adevărate „maladii a secolului XXI”, pornografia, pentru a avea apoi motive să aplice un „panaceu” otrăvit rănilor pe care maladia le provoacă.

Adăugăm la acest tablou faptul că mulți dintre semnatarii apelurilor pentru introducerea „educației sexuale” obligatorii luptă obsesiv, de mulți ani, pentru îndepărtarea din școli a orei de religie, față de care a existat dintotdeauna posibilitatea opțiunii părinților. Această „contra-pondere” și opțiune disjunctivă, ea însăși, poate da de gândit.

Campaniile pro-educație sexuală sunt coordonate la nivel internațional și tot astfel se manifestă și opoziția. De la ultima noastră adresă pe această temă (martie 2015) în Canada, Italia¹⁰ și Polonia¹¹ au avut loc manifestații de stradă ample ale asociațiilor de familie. În Ontario, părinții își retrag copiii din școlile publice din cauza orelor de „educație sexuală” după ce **creatorul programei a fost condamnat penal pentru trei capete de acuzare legate de pornografie infantilă**^{12, 13}! Conform curiculei, **elevii de clasa a opta trebuie să aibă un „plan sexual”, iar de la două sexe biologice programa ajunge la șase „genuri”!**

⁷ „Copilul are dreptul de a fi protejat (...) împotriva pornografiei prin internet”, statuează noua formă a art. 85 alin. 1 al Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (modificată prin Legea nr. 257/2013).

⁸ Pl-x 220/2011 și Pl-x 295/2014 pe siteul www.cdep.ro

⁹ Raportul asupra proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei, Pl-x 220/2011, stenograma ședinței Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă din Camera Deputaților din 14.09.2011, vezi www.cdep.ro

¹⁰ https://www.youtube.com/watch?v=0wb_Lds260c

¹¹ <https://www.lifesitenews.com/opinion/polish-government-backs-down-on-explicit-sex-ed-after-parents-protest>

¹² <http://www.culturavietii.ro/2015/09/05/scandal-educatie-sexuala-ontario/>

Așadar, ne întrebăm ale cui interese le servesc, prin aceste „jocuri de glezne” deloc subtile, organizațiile susținătoare ale orei de „educație sexuală” din România și de aiurea?

Nu este suficientă tensiune în societate? Oare cui folosește accentuarea ei încă și mai mult? Copiilor? Familiilor? Procesului educațional? Autorităților statului? Nu: ele servesc exclusiv promotorilor „educației sexuale”, organizații a căror finanțare și ale căror acțiuni pot constitui, în opinia noastră, puncte de atenție inclusiv pentru serviciile însărcinate cu protejarea siguranței naționale.

Domnule ministru,

Căsătoria și familia sunt bunuri sociale indiscutabile, al căror declin este corelat cu stagnarea și declinul social și economic¹⁴. Cu toate acestea, viziunea promovată de promotorii „educației sexuale” tratează cu dispreț și retrogradează familia și căsătoria la statutul de „și altele”. **Homosexualitatea este pusă la egalitate cu relațiile intime firești, căsătoria este egală cu concubinajul, iar avortul este menționat ca prima opțiune în caz de sarcină la adolescente.** La rândul lor, iubirea și prietenia curată, castitatea pe perioada școlarizării, ale căror virtuți educative și preventive sunt indiscutabile, este cu nimic mai bună decât relațiile sexuale pasagere. Exemple în acest sens abundă în programul *Sexul vs. Barza*¹⁵, văzut ca un „model” de susținătorii „educației sexuale”.

Criza refugiaților și efectele pe termen lung ale venirii acestora în Europa au pus și mai mult în lumină situația demografică dezastruoasă de pe continentul nostru - și din România în particular. Ca și Europa, România are nevoie de o cultură a familiei pentru revigorarea structurilor sociale îmbătrânite. Dezvoltarea și egalitatea invocate de propunătorii „educației sexuale” pot fi atinse doar acolo unde autoritățile recunosc, protejează și promovează drepturile părinților și ale familiei, fără a interveni inutil asupra exercitării lor.

Repetăm cererea noastră respectuoasă, făcută de altfel de fiecare dată când acest subiect a fost adus în discuție: nu permiteți încălcarea drepturilor naturale ale familiei la solicitarea unor organizații ideologice, indiferent cât de agresive în discurs și comportament ar fi ele sau cine le-ar finanța. **Nu permiteți ca educația românească să preia, doar pentru că „așa e**

¹³ Nu este pentru prima oară când personaje responsabile cu „educația sexuală” sunt demascate. În Croația, dr. Judith Reisman, poate cea mai bună cunosătoare a activității părintelui sexologiei moderne Alfred Kinsey a subliniat că programul de educație sexuală impus în această țară este o tentativă de pervertire a copiilor, pentru a livra „carne proaspătă” rețelelor de pedofili. <http://www.culturavietii.ro/2013/05/08/educatia-sexuala-tanara-generatie-dependenta-de-sex-si-de-pornografie/>

¹⁴ „Profilul de țară” al României 1989-2012

<http://provitabucuresti.ro/docs/stat/Country%20Profiles%202014%20RO.xls>

¹⁵ Despre acest program pe larg la <http://provitabucuresti.ro/activitati/scrisoni/405-educatie-sexuala-memoriu>

**PRO
VITA
BUCUREȘTI**

Sediu: Str. Zmeica, nr. 12, sector 4, București | Adresa de corespondență: OP 15 - CP 410, București
tel. 0728.673.673
fax 031 815.27.80
provitabucuresti@yahoo.com
www.provitabucuresti.ro | www.RupeTacerea.ro

în Occident”, modele eșuate, care au avut și au efecte ce amplifică și așa grava criză a Europei și Americii de Nord. Nu permiteți minorității să decidă pentru majoritate!

Sexualitatea reprezintă o predispoziție naturală ce poate fi ușor instrumentalizată și ideologizată; sub controlul unor interese străine, ea devine distructivă, de natură să perturbe grav relațiile sociale firești. Unica autoritate care poate aprecia corect interesul copilului, nevoile și gradul acestuia de dezvoltare emoțională și psiho-fizică, pentru a-i furniza informații despre viața intimă și de familie, este părintele. Faptul că unii părinți nu vor sau nu pot să o facă nu este nicidecum un motiv pentru a preda, la scară națională, această responsabilitate unor persoane dubioase.

Vă rugăm așadar ca dumneavoastră, autoritățile să cooperați corespunzător cu părinții, ca împreună să găsim o soluție adecvată pentru copiii noștri.

Cu prețuire deosebită,

SEMNATARI

- **Alianța Familiilor din România**
- **Asociația Părinți pentru Ora de Religie (APOR)**
- **Asociația Familiilor Catolice „Vladimir Ghika”**
- **Asociația Familia Tradițională**
- **Asociația Familiilor Numeroase din România**
- **Asociația pentru Apărarea Familiei și Copilului**
- **Asociația Dascălilor din România**
- **Asociația Părinților pentru o Educație Sănătoasă**
- **Asociația PROVITA Media, București**
- **Asociația PRO VITA pentru Născuți și Nenăscuți – filiala București**
- **Asociația HomeSchooling România**
- **Asociația „Ortodoxia Tinerilor”, Galați**
- **Asociația Bărbaților Creștini din România**
- **Asociația pentru Revigorarea Tradiției (ART), București**
- **Asociația pentru Toleranță în Spațiul Public**
- **Asociația „Darul Vieții”, Timișoara**
- **Asociația Profesorilor de Religie „Sfânta Paraschiva” Bacău**
- **Asociația Profesorilor de Religie Iași – PRORELIS**

Filiala din București a Asociației “Pro-Vita pentru născuți și nenăscuți” este o organizație civică non-profit, independentă și nepartinică, al cărei scop este afirmarea valorilor vieții persoanei umane încă de la concepere, ale familiei și ale vocației parentale.
Informații suplimentare **pentru presă:** www.provitabucuresti.ro/presa, tel. 0728 673 673, fax 031 815 27 80, provitabucuresti@yahoo.com